

hans Mening at være med til at give dette Lovforslag en velvillig Behandling, og at det endvidere var hans Mening, at der skulde sættes Kraft ind paa at behandle det hurtigt, saa at Loven kunde foreligge i rette Tid. Det ærede Medlem sluttede med en Bemærkning, der gik i den Retning, at han ikke ved Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde binde sig med Hensyn til, hvad der yderligere skulde gøres. Det kan i og for sig være rigtigt, vi kunne vedtage dette Forslag uden derfor i nogen Maade at være bundne med Hensyn til Overvejselen af, hvad der videre skal gøres. Jeg vil imidlertid haabe paa, at vi, naar vi komme til disse Overvejselser, dog kunne enes om i væsentlig Grad at mildne Følgerne af den store Ulykke, der har ramt den sjællandske Bondestand. Det ligger imidlertid ikke for i Øjeblikket, og jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa det nu.

Det ærede Medlem begyndte med en Bemærkning om, at Sparekasseloven af 1880 byder, at saa snart en Sparekasse i Henhold til denne Lovs § 8 har maattet standse sin Virksomhed, ligger Spørgsmaalet om Konkurs for. Det er i og for sig rigtigt, det følger af den nævnte Paragrafs andet Punktum. Men det er os alle vel bekendt, hvorfor det er trukket ud med at tage en endelig Bestemmelse, det er os alle vel bekendt, at disse Forhold ere under Overvejelse og kræve en udførlig Overvejelse. Selv om vi, hvad jeg haaber, til sidst kunne enes om et fælles Forslag til at mildne Ulykken, er det vitterligt nok, at der ikke er nogen Mulighed for, at et saadant Forslag kan foreligge i dette Øjeblik, og det kan maaske være en Tid, inden det kan foreligge. Dette Forslag gaar kun ud paa at ophæve Sparekasselovens Bud om Konkurs for at faa den fornødne Tid og Ro til at overveje, hvad der videre skal gøres. Jeg haaber paa, at vi kunne være enige om dette. Vi ere forhaabentlig enige om, at det værste, der kunde ske, var, om Sparekassen efter den Ulykke, der er sket, tillige skulde gaa konkurs. Ulykken er til visse stor nok endda. Det forekommer mig, at det er vor Pligt at gøre, hvad vi kunne, for at dette kan undgaas. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem talte om, at Oprettelsen af en ny Sparekasse vilde frembyde adskillig Fordel fremfor Opretholdelsen af den gamle, men det skal jeg ikke komme ind paa, det ærede Medlem erkendte jo ogsaa selv, at det ikke ligger for. Ikke heller vil jeg komme ind paa de Betragtninger,

han fremførte angaaende Sparekasselovens Historie. Det hænger sammen med den endelige Ordning, der til sin Tid bliver Tale om; det ligger saaledes heller ikke for. Det, der til sin Tid vil komme til at ligge for, er det Spørgsmaal, hvorledes man skal skabe betryggende Kontrol for Sparekassens Virksomhed i det hele og samtidig mildne Følgerne af den Ulykke, der er sket. Det ærede Medlem talte noget om, at han maatte se saaledes paa Sagen, at naar vi nu vedtog dette Lovforslag, var vi bundne til at vedtage noget lignende, hver Gang en Sparekasse maatte standse sin Virksomhed. Det behøve vi dog ikke at være bange for; jeg vil ikke haabe, at noget lignende skal ske i Fremtiden. Jeg vil haabe, at vi ere enige om, at der fastsættes Regler, der afgive saa stor Betryggelse som mulig mod, at noget lignende sker. Og i hvert Fald, skulde der ske noget lignende, noget ganske usædvanligt, kan der kun være Tale om en særlig Lov. Jeg tror i det hele ikke, at hvad der sker ved denne Lov, skaber noget Præcedens i den ene eller den anden Retning, det behøve vi sikkert ikke at regne med.

Det ærede Medlems Betragtninger angaaende det sidste Stykke i Lovforslaget, Forretningsføreren vedrørende, skal jeg ikke komme ind paa. Der er af den højtærede Indenrigsminister gjort Rede for, hvad denne Forretningsfører skulde udrette, og hvorfor han var nødvendig, idet der er henvist til, at vi nærme os Termi- nen, i hvilken Debitorerne skulle betale Rente, og i hvilken der foretages Indbetaling i Kassen af de opsagte Kapitaler, og der skulde jo gerne være nogen til at modtage disse Kapitaler. Men det er en Sag for sig, det skal jeg ikke opholde mig nærmere ved. Hovedsagen her er at skaffe Tid og Ro til at foretage de nødvendige Forarbejder, der absolut skulle gøres, forinden Stillingen kan være klar, og forinden der kan foreligge et positivt Lovforslag for Rigsdagen om, hvad videre der skal gøres angaaende Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg finder Anledning til paa mit Partis Vegne saa varmt som muligt at anbefale denne Sag til Tingets Velvillie.

H. N. Hansen: Jeg har ganske vist været noget i Tvivl om, hvorvidt man ved denne Sags første Behandling skulde drage de Forhold frem, som ligge til Grund for Lovforslaget, og mine Overvejselser heraf i de forløbne Dage have ført